

ten worden. In totaal kan over de jaren '80 tot een extensivering van het onderwijs en een reductie van het onderzoek geconcludeerd worden ter hoogte van 10%. Voor het personeel hadden de bezuinigingen grote gevolgen. In alle faculteiten vonden taakaanpassingsprocedures plaats. Gedwongen ontslagen konden daarbij niet uitgesloten worden, al bleef het aantal zeer beperkt, dankzij het Sociaal Beleidskader van de minister van onderwijs (wachtgeldgarantie boven 55 jaar, resp. 50 jaar bij ontslag ingevolge TVC, resp. SKG). Zonder die maatregelen zou er van promotiemedewerkers en instroom van nieuw talent in de wetenschappelijke staf in de jaren '80 niets overgebleven zijn.

Het aantal leerstoelen werd sinds 1980 gereduceerd met 10.5%. De minister zag ervan af zelf de selectie te maken en liet voortaan de besteding van de toegewezen leerstoelenformatie aan de universiteit over.

Voor het overgrote deel van de nieuwe hoogleraarsbenoemingen geldt sinds het begin van de jaren '80 een maximumsalaris dat 15% lager ligt dan voor die tijd. Hetzelfde is het geval voor de universitaire docenten, de nieuwe standaardfunctie voor niet-hoogleraren in de wetenschappelijke staf. Daarnaast is er een beperkte formatie van universitaire hoofddocenten, met een maximumsalaris zoals in de jaren '70 algemeen gold.

Om enig perspectief op lange termijn te verschaffen voor toereikende financiering van infrastructuur in gebouwen en apparatuur werd - landelijk - een beleid ontwikkeld tot inkrimping van universitaire huisvesting. Ook voor de VU betekent dit drastische reductie van en reallocatie in bestaande huisvesting, een programma dat doorloopt tot ver in de jaren '90.

Tot zover de lijst van bezuinigingen in de jaren '80. Zij domineerden de agenda, maar er was, gelukkig, meer, al was de samenhang met bezuiniging soms erg sterk. Zo kan de zgn. voorwaardelijke financiering, ingevoerd in de jaren '80, gekenmerkt worden als een instrument om goede onderzoekprogramma's, dankzij interne en externe beoordeling, te selecteren en te beschermen tegen bezuiniging en onderwijslast. Invoering van de promotiemedewerker-nieuwe stijl, de AIO (assistent in opleiding), en krachtige verhoging van hun aantal, gingen gepaard met de invoering van een uitermate laag salaris voor deze categorie. Maar mede door voorwaardelijke financiering en AIO's overleefde het onderzoek de jaren '80.

Binnen de VU werd de voorwaardelijke financiering evenwichtig gespreid over alle faculteiten ingevoerd, met een belangrijke inzet van de interne universitaire toetsingscommissie. De resultaten die bij externe beoordeling behaald werden, bij toetsing vooraf en achteraf, waren voor de VU heel bevredigend. Dat gold ook voor de resultaten van de onderwijsvisitaties tot dusver. Onderwijs en onderzoek aan de Vrije Universiteit blijken van goede kwaliteit te zijn. Dat hoort ook zo, maar het was prettig dat in tijden van zware bezuiniging te kunnen vaststellen.

Een belangrijk onderdeel van het VU-bestuursprogramma in de jaren '80 was de